

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.544/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Veszprém Vármegyei Rendőr-főkapitányság (8200 Veszprém, Bajcsy-Zsilinszky utca 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Molnár Ibolya Paula kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 7.K.700.461/2023/5-II. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.000 (huszonkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. március 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig tartó időszakban az helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrkapitányság illetékességi területén a felperes működési körzetét (helységi1-helységi2 és helységi1-helységi3) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (átkísérési, kísérorőri, fogdaőri, stb.) feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. A tárgybeli időszakot érintő szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2020. március 1. és 2022. augusztus 31. közötti időszakra – 30 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 869.640 forint megbízási díj és annak késedelmi kamatai megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b), és c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 869.640 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Döntését – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2., 3/d., 15., 24-25. és 72/c. pontjaira figyelemmel – a Hszt. 2. § 4. és 25. pontjaira, 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira és (5) bekezdésére, valamint az egyes beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatok a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 15.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú mellékletére alapította. Hivatkozva az irányadó bírói gyakorlatra – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját kiemelve és értelmezve – megállapította, hogy a felperes által napi rendszerességgel, a saját és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb feladatok nem tartoztak a szolgálati beosztásához; ezt a különleges jogrend időszaka sem alapozza meg. A körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezte a felperes működési körzetének megváltozását. Az alperes azzal, hogy a felperest a körzeti megbízotti működési területén kívül foglalkoztatta, illetőleg kísérorőri, fogdaőri feladatokra is igénybevette, megsértette a vonatkozó előírásokat. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos 2. pontja kapcsán rögzítette, hogy rendelkezései ellentétesek a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával, mert a jogszabályok keretei szabnak határt a munkáltató számára. Utalt a Kúria a Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéleti döntésére. Ugyanakkor a felperes 2022. augusztus hónapban 2022. augusztus 11. napjáig 6 alkalommal végzett működési körzetén kívül szolgálatot, ami már önmagában megalapozza a megbízási

díjra való jogosultságát a 2022. augusztus hónapra vonatkozóan. Mivel a felperes esetében a teljes peresített időszak vonatkozásában megvalósultak a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjai szerinti feltételek, ezért a felperes megbízási díjra jogosult. Ennek havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75%-ban határozta meg, miután ezen mértéket alaposnak, a többletfeladatok nagyságával (havonta átlagosan 13,5 többletfeladat) és jellegével arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset teljes egészében történő elutasítását, másodlagosan a kereset részbeni, a 2022. augusztus 12. és 31. napjai közötti időtartamot érintő elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait, (5) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (3)-(4) és (6)-(7) bekezdéseit jelölte meg. Hivatkozott továbbá a KMB szabályzat több pontjának éves értelmezésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ám annak alapján téves jogértelmezésre jutott. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a megbízási díj valamennyi esetkörét, csupán megállapította, hogy a felperes vonatkozásában valamennyi, a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti esetkör megvalósult, így jogellenesen nem vizsgálta a megbízási díj megállapításának a 31/2015. BM rendelet 35. § (3)-(4) és (6)-(7) bekezdései szerinti feltételeit. Érvelése szerint a felperes – mint helyettesítő – megbízási díjra kizárólag azon időszakok tekintetében jogosult, amikor a más munkakörébe tartozó feladatokat tartósan, azaz 30 napot meghaladó egybefüggő időtartamon túl, folyamatosan, a helyettesített személy tényleges feladatkörében eljárva, valóban többletmunkával látta el. A KMB szabályzat tartalmazza azokat a feladatokat, amelyek ellátására a körzeti megbízott nem osztható be; a járőrözési feladatok nem tartoznak ezen munkaköri feladatok közé. Ezen túlmenően a KMB szabályzat engedélyezi az ideiglenes csapatszolgálati századba történő beosztást, illetőleg a körzeti megbízott távolléte esetén a rendőri jelenlétet elsősorban a körzeti megbízotti csoportból kijelölt körzeti megbízottal kell biztosítani, vagyis a körzetek közötti átjárás megengedett. A felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízási esetei nem álltak fenn. A felperes által ellátott, vitatott feladatok számára többletfelelősséggel nem jártak, többletterhet nem okoztak. Hangsúlyozta, hogy a járőr, járőrvezető, járőrparancsnoki és körzeti megbízotti feladatkörök átfedést mutatnak, túlnyomórésztben azonosak. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos 44. pontja szerint a rendőri jelenléti, valamint bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok folyamatos ellátását a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) alapján kell végrehajtani. Ezzel összefüggésben hivatkozott a KMB szabályzat 2. pontja, 16/a. pont ag) alpontjára és a Járőrszabályzat 153. pontja rendelkezéseire. A KMB szabályzat hatályba lépett, jogszabályba ütközésének megállapítása nem tartozik a bíróság hatáskörébe.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdésének mindhárom pontjára alapította, az elsőfokú bíróság pedig elsődlegesen a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontját vizsgálta és a felperesi igényt ennek alapján tartotta megalapozottnak, ezért az a) és b)

pont részletes vizsgálata szükségtelen volt. Kiemelte, hogy az alperes fellebbezésében a járőrfeladatok rendszeres ellátását nem vitatta, őt a körzeti megbízotti beosztása ellátása alól a munkáltató nem mentesítette; emiatt el kellett látnia a saját és a járőri beosztáshoz tartozó feladatokat is. Hangsúlyozta e beosztások különbözőségét. Állítása szerint az alperes nem igazolta, hogy a működési körzeten kívüli feladatellátás vonatkozásában a foglalkoztatása a KMB szabályzatban foglaltaknak megfelelően történt.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. Figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, továbbá a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összecszerúséget nem vitatta, azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálnia nem kellett. Az alperes az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel – az indokolás kiegészítésével – a másodfokú bíróság is egyetértett.

[8] Az alperes eljárásjogi jogszabálysértést, megsértett jogszabályhellyel nem jelölt meg, azonban az elsőfokú ítélet jogalapja, valamint az elsőfokú bíróság hatásköre vonatkozásában ezzel összefüggő érvelést fellebbezése tartalmaz. E tekintetben a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet, illetve az annak meghozatalával végződő elsőfokú eljárás nem szenved-e olyan súlyos eljárási hibában, ami a Kp. 110. § (1) bekezdése alapján abszolút hatályon kívül helyezési ok; avagy ennek hiányában a Kp. 110. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásával, mérlegelés útján megállapítható-e az elsőfokú eljárás során elkövetett lényeges, a fellebbezési eljárásban nem orvosolható eljárásjogi szabálysértés.

[9] A felperes kereseti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira is alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletéből egyértelmű, hogy a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat ellátását [71. § (1) bekezdés c) pont] vizsgálta és állapította meg. Ettől eltérően az ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztás ellátását, illetve szolgálati beosztása ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítését nem vizsgálta, ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott törvényi feltételek teljesülését jogszerűen nem állapíthatta meg. Miután az elsőfokú bíróság ítéletét a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esetkörre alapította, és a felperes kereseti igényét e szerint jogszerűnek találta, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek

fennállását már vizsgálnia, e tekintetben megállapításokat tennie nem kellett. Indokolásában ugyan nem adott számot arról, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti tényállások vizsgálatát mely okból mellőzte, és a kereseti igényt ezen jogalapokon miként találta megalapozottnak, ez a hiányosság azonban a per érdemi eldöntésére kihatással nem volt.

[10] Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 37. § (2) bekezdése értelmében a közjogi szervezetszabályozó eszközök [a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §] Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik. Ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen nem állapíthatta meg azt, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszközök körébe tartozó KMB szabályzat 2022. augusztus 12. hatályos rendelkezése a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával ellentétes rendelkezéseket tartalmaz. Ugyanakkor a Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra, valamint az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezért – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2022. augusztus 11. napjáig is látott el szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat, így e hónapban is jogosult megbízási díjra, ezért a KMB szabályzat jogszerűségével kapcsolatos álláspontja az ügy érdemére nem hatott ki.

[11] A fentiek kapcsán a másodfokú bíróság hangsúlyozza, bár az alperes az elsőfokú ítélet jogi indokolását hiányosnak, valamint jogszabálysértőnek találta, e tekintetben – a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában előírt kötelezettsége ellenére – adekvát eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, illetve a megsértett jogszabályhelyet [a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdéseit] nem jelölt meg, továbbá hivatalból figyelembe veendő, a fellebbezési eljárásban nem orvosolható eljárásjogi szabálysértés sem állapítható meg. Az a körülmény, hogy az alperes számára az indokolás – esetleg – nem meggyőző, nem a jogi indokolási kötelezettség megsértése körében sérelmezhető, hanem az adott, alkalmazott anyagi, illetve eljárási jogszabályhelyhez kapcsolódóan, annak mikénti értelmezése szempontjából. Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki [7/2013. (III. 1.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanakkor a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat]. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre (Kfv.VII.38.187/2021/11.). Az ítéltábla mindezek tükrében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával kapcsolatos alperesi kifogások megalapozatlanok.

[12] Az alperes alaptalanul hivatkozott a 31/2015. BM rendelet 35. § (3)-(4), és (6)-(7) bekezdéseinek megsértésére. Az eredeti szolgálati beosztás mellett végzett és abba nem tartozó feladatok rendszeres ellátása az alperes által sem vitatott felperesi feladatkimutatás adatai szerint a harminc napot egyértelműen meghaladta, a BM rendelet 35. § (7) bekezdése pedig kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén bírt volna jelentőséggel, ezért a fellebbezés e hivatkozásai, figyelemmel az elsőfokú döntés indokaira, irrelevánsak.

[13] A fentiek szerint a felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[14] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes; csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak (Kfv.VII.39.525/2021/3.), ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. A Kúria következetes gyakorlata értelmében, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[15] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel

közösen osztható be, ám az alperes fellebbezésében sem igazolta, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a csoportműködési körzetben ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgáltatást úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén és csoportműködési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes a működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A felperest a peresített időszakban rendszeresen osztották be a körzeti megbízotti és csoportműködési körzeten kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[16] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[17] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (69.571 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. október 16.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró